

उद्योगधंदे, बँकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
एकमेव मराठी.
साप्ताहिक
स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थसूलौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक बुधवारी
प्रसिद्ध होते.
वर्गणीचे दर :
वार्षिक : ६ रु.
सहामाही : ३ रु.
किरकोळ : १२ नये पैसे
दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Rev. No. P. 3434, Licence No. 53.

वर्ष २५

पुणे, बुधवार तारीख १२ ऑगस्ट, १९५९

अंक ३२

विविध माहिती

नागपूर येथं दंतवैद्यकाचे कॉलेज—नागपूर येथे दंत-
वैद्यकाचे संपूर्ण शिक्षण देणारे कॉलेज लवकरच स्थापन करण्यांत
येणार आहे. त्याशिवाय महारोगाचा प्रतिकार करण्यासाठी
वैद्यकीय अधिकाऱ्यांना शिक्षण देण्याचे एक केंद्रही खोलण्यांत
येण्याचा संभव आहे. ह्या दोन्ही उपक्रमांबद्दल सरकार विचार
करीत होते. बहुधा दुसरा पंचवार्षिक कार्यक्रम पार पढावयाच्या
आधी दोन्ही योजना सुरू करण्यांत येतील.

भारत-चीन व्यापार—गेल्या वर्षी भारत व चीन ह्यांच्या
दरम्यान झालेल्या व्यापारांत भारताला प्रतिकूल तफावत सोसावी
लागली. भारताच्या चीनकडील आयातींत वाढ झाली. आयात
४,८६,००,००० रुपयांवरून ५,२८,००,००० रुपयांपर्यंत
वाढली व निर्यात ३,७०,००,००० रुपये किंमतीच्या मालावरून
३,४२,००,००० रुपये किंमतीच्या मालापर्यंत घसरली.

टागोरांच्या 'गीतांजली' ची भाषांतरे—१९६१ च्या
मे महिन्यांत रवींद्रनाथ टागोरांची १०० वी जयंति साजरी
करण्यांत येणार आहे. त्यानिमित्त त्यांच्या 'गीतांजली' ह्या
ग्रंथाची काश्मिरी व डोग्री भाषांत भाषांतरे करण्यांत येणार
आहेत. त्याशिवाय त्यांच्या एका नाटकाचे काश्मिरी भाषेत
रूपांतर करण्यांत येऊन त्याचा प्रयोगहि करण्यांत येणार आहे.

मद्रास येथील तंत्रविज्ञानाची संस्था—भारतांत उच्च
तंत्रविज्ञानाच्या ज्या चार संस्था भारत सरकार स्थापन करणार
आहे त्यापैकी तिसऱ्या संस्थेचे उद्घाटन मद्रास येथे करण्यांत
आले. ही संस्था पश्चिम जर्मनीच्या साह्याने उभारण्यांत येत
असून गिंडी येथे ६०० एकर जागेवर ती वसविण्यांत आली
आहे. संस्थेत पदवी घेणाऱ्या १,५०० विद्यार्थ्यांची व डिप्लोमा
घेणाऱ्या ५०० विद्यार्थ्यांची सोय होणार आहे.

दिल्लीमध्ये जनता हॉटेल—१९६१ च्या दुसऱ्या सहा-
माहीपर्यंत दिल्लीमध्ये सरकारी मालकीचे जनता हॉटेल स्थापन
करण्यांत येणार आहे. ह्या हॉटेलमध्ये ४०० खोल्यांची सोय
करण्यांत येईल. दिल्ली येथील सुप्रसिद्ध अशोक हॉटेल मध्यम
वर्गीतील लोकांना परवडण्यासारखे नसल्यामुळे त्यांच्या सोयी-
साठी जनता हॉटेलचा उपक्रम हाती घेण्यांत येत आहे.

सिंगापूरमधील सावकारीवर नियंत्रण—सिंगापूर येथे
सावकारीचा धंदा करणाऱ्या लोकांवर कडक नियंत्रण बसविण्याचे
सरकारने ठरविले आहे. नियंत्रण-तारणावरील व बिगरतारणा-
वरील अशा दोन्ही व्यवहारांना लागू होईल. सिंगापूर येथे १,०००
शीस सावकार व ३०० चेडिआर सावकार असून ते ऋणकोकडून
भरमसाट व्याज घेतात, अशी सरकारची माहिती आहे.

दिल्ली कॉर्पोरेशनला कर्ज पाहिजे—दिल्ली कॉर्पोरेशनने
आपली काही मोठी कामे पार पाडण्यासाठी भारत सरकारकडे
२ कोटी रुपयांचे कर्ज मागण्याचे ठरविले आहे. सरकारने जर
सर्व रकमेचे कर्ज मंजूर केले नाही तर बाकीची रकम कॉर्पोरेशन
डिबेंचर्स काढून उभारण्याचा विचार करित आहे. डिबेंचर्सवरील
व्याजाचा दर व त्याची मुदत सरकारच्या संमतीने ठरविण्यांत
येईल.

अध्यक्ष आयसेन होअर ह्यांचा कार्यक्रम—अमेरिकेचे
अध्यक्ष आयसेन होअर १९६१ च्या जानेवारीत आपल्या पदा-
वरून निवृत्त झाल्यावर बऱ्याच परदेशांना भेटी देण्याचा संभव
आहे. कितीतरी देशांच्या सरकारांकडून त्यांना आमंत्रणे आली
आहेत. विशेषतः दक्षिण अमेरिका, आफ्रिका आणि अतिपूर्वे-
कडील देश ह्या भागांत प्रवास करण्याचा त्यांचा विचार आहे.
हिंदी महासागराच्या भागांतहि ते येण्याची शक्यता आहे.

नागपूरजवळ कोळशाच्या खाणी—नागपूरजवळ
कामटीच्या आसपास भारत सरकारचे भूगर्भखाते संशोधन करित
होते. संशोधनाचा निष्कर्ष म्हणून असे सांगण्यांत येत आहे
की कामटी व सावनेर दरम्यानच्या २५ चौरस मैलांच्या भागांत
उत्तम प्रतीच्या कोळशाच्या खाणी मोठ्या प्रमाणावर सांपडतील.
सुमारे १०० कोटी टन कोळसा मिळू शकिल असा अंदाज
करण्यांत आला आहे.

टेलिफोनच्या निर्यातीची शक्यता—सयामच्या सरकारचे
एजिनिअरचे एक प्रतिनिधिमंडळ भारताच्या दौऱ्यावर आहे.
त्याने बंगलोर येथील टेलिफोनच्या कारखान्याला भेट दिली.
हिंद्या औद्योगिक प्रगतीबद्दल त्याने समाधान व्यक्त केले.
बंगलोरच्या कारखान्यांत होणाऱ्या टेलिफोनसाठी सयामच्या
सरकारकडून मागणी येण्याची शक्यता आहे.

जगाच्या नाशाला ४,००० अणुबाँब्स—हिरोशिमा ह्या
शहरांत, अणुचलित शस्त्रांच्या विरोध करण्यासाठी ५ वी जागतिक
परिषद भरविण्यांत आली होती. ह्या परिषदेत अमेरिकन शास्त्रज्ञ
डॉ. पॉलिंग ह्यांनी अशी माहिती दिली की, जगाचा संपूर्ण नाश
होण्यासाठी फक्त ४,००० अणुबाँब्स पुरतील. १० लक्ष टन
सामान्य स्फोटक द्रव्याबरोबर एक अणुबाँब, असा हिशेब आहे.

केरळ सरकारचे कर्ज—केरळमधील पदभ्रष्ट नंबुद्रीपाद
सरकारने राज्यासाठी काढावयाचे सार्वजनिक कर्ज लांबणीवर
टाकले होते. आता राष्ट्राध्यक्षांचा अंमल सुरू झाल्यावर ४ कोटी
रुपयांचे कर्ज काढण्यांत येणार आहे. राज्यातील बँका व उद्योग-
पती ह्यांच्याकडून कर्जाळ चांगला पाठिंबा मिळण्याचा संभव आहे.

कऱ्हाड शहराला भुयारी गटारें—कऱ्हाड म्युनिसिपालिटी शहरासाठी सांडपाण्याची भुयारी गटारें बांधण्याच्या योजनेचा विचार करित आहे. ह्या कामासाठी २४,६२,५०० रुपये लागतील असा अंदाज करण्यांत आला आहे. पुढील जून महिन्यांत कऱ्हाडची पाणीपुरवठा-योजना पूर्ण करण्यांत येईल व नंतर भुयारी गटारांची योजना हाती घेण्यांत येईल.

नर्मदा खोरे—योजना—नर्मदा नदीच्या सोन्याचा विकास करण्याची योजना मुंबई राज्य सरकारने हाती घ्यावी अशी मागणी करण्यांत आली आहे. ही योजना अंमलांत आणली गेल्यास बडोच व बडोदा जिल्ह्यांतील १२ लाख एकर जमिनीला पाणीपुरवठा होऊन मुंबई राज्यांतील अन्नधान्याची टंचाई ३ लाख टनांनी कमी होईल, असे योजनेच्या पुरस्कर्त्यांचे म्हणणे आहे.

अंदाजान बेटांची पहाणी—अंदाजान व निकोबार बेटांची तांत्रिक आर्थिक पहाणी पुढच्या वर्षाच्या प्रारंभी करण्यांत येणार आहे. नॅशनल कौन्सिल ऑफ अग्रोइंड इकॉनॉमिक रिसर्च ही संस्था पहाणी करणार आहे. ह्या बेटांची आर्थिक उन्नति घडवून आणण्यासाठी काय करता येईल हे अजमावण्याचा पहाणीचा हेतु आहे.

१० हजार मण साखर जत—कलकत्त्याहून आसामला धाडण्यासाठी बेकायदा जमविलेली १० हजार मण साखर पोलिसांनी आपल्या ताब्यांत घेतली आहे. पश्चिम बंगालमधून परवाना घेतल्याशिवाय साखर बाहेर पाठविण्याची बंदी मोडून ही साखर आसामला पाठविण्याची व्यवस्था करण्यांत आली होती. साखरेची किंमत ८ लाख रुपये आहे.

रशिआंत टागोर दिन—बंग कवि रवींद्रनाथ टागोर ह्यांची १०० वी जयंति रशिआंत मोठ्या प्रमाणावर साजरी केली जाणार आहे. संवत्सरीचा प्रसंग साधून टागोरांच्या ग्रंथांची रशिआन भाषेतील आवृत्ति प्रकाशित करण्यांत येणार आहे. त्याचप्रमाणे त्यांच्या एका नाटकावर आधारलेला नृत्यनाट्याचा प्रयोगहि रंमभूमीवर करून दाखविण्यांत येणार आहे.

नागपूर भागांतील संख्यांचे नुकसान—नागपूर भागांत गेल्या कांहीं महिन्यांत झालेल्या अकाली व जोरदार पर्जन्य-वृष्टीमुळे संख्यांचे पीक जवळ जवळ नाश पावले आहे. ह्या वृष्टीमुळे नागपूरच्या संख्यांच्या बागांचे ३ कोटी रुपयेपर्यंत नुकसान झाले असावे. संत्री पिकविण्याच्या जगांतील मोठ्या केंद्रांत नागपूरचा समावेश येतो.

विजेवरील कर रद्द करा—इंडियन शुगर मिल्स असोसिएशनच्या पंजाब शाखेने राज्य सरकारकडे अशी मागणी केली आहे की, साखरेच्या कारखान्यांना पुरविण्यांत येणाऱ्या विजेवरील कर रद्द करण्यांत यावा. ह्या करामुळे उत्तर प्रदेश व बिहारमधील साखर कारखान्यांच्या स्पर्धेला तोंड देता येणे पंजाबमधील कारखान्यांना शक्य होणार नाही, असे मत व्यक्त करण्यांत आले आहे.

पोलंडकडून एंजिने आली—भारत व पोलंड ह्यांच्यातील कराराप्रमाणे भारताने पोलंडकडे ३० रेल्वे एंजिनांची मागणी नोंदविली होती. त्यापैकी शेवटचा ५ एंजिनांचा हप्त्या मुंबई बंदरांत आला आहे. ही एंजिने आता परळ येथील रेल्वेच्या कारखान्यांत जोडण्यांत येतील आणि नंतर वापरण्यासाठी धाडण्यांत येतील.

पुणे सेंट्रल को-ऑपरेटिव्ह बँक, लिमिटेड, लक्ष्मी रोड, पुणे २.

पोस्ट बॉक्स : ५११. ★ टेलिफोन : २४८१.

सूचना

दि. १ जुलै, १९५७ पासून बँकेने सेविंगज ठेवीवरील व्याजाचा दर दीड टक्क्यांवरून द. सा. द. शें. दोन टक्के असा केला आहे.

कायम ठेवी खालील दराने स्वीकारल्या जातील.

मुदत	:	व्याजाचा दर
१ वर्ष	:	२½ टक्के
२ वर्ष	:	२½ टक्के
३ वर्ष	:	३ टक्के
५ वर्ष	:	३½ टक्के
१० वर्ष	:	४ टक्के

अल्प मुदतीच्या ठेवीचे दरासंबंधी माहिती बँकेच्या पुणे मुख्य कचेरीत पत्राने अगर समक्ष मिळू शकेल.

पुणे २.

ता. ३१-७-५७

वा. ग. आळतेकर

कार्यकारी संचालक

दि बॉम्बे स्टेट

को-ऑपरेटिव्ह बँक लि., मुंबई

९, बेक हाऊस लेन, फोर्ट, मुंबई-१.

(स्थापना : १९११)

चेअरमन : श्री. रमणलाल जी. सैरैय्या, ओ. बी. ई.
ह्या बँकेत गुंतविलेला पैका हिंदी शेतकरी व सहकारी संस्था ह्यांना साहाय्यकारक होतो.

मरपाई झालेले भाग मांडवल :

भागीदारांतर्फे रु. ४४ लक्ष

मुंबई सरकारतर्फे रु. ८१ लक्ष

रु. १ कोटी, २५ लक्ष

गंगाजळी व इतर फंड : रु. ५३ लक्ष

एकूण ठेवी : रु. १२ कोटी

खेळते मांडवल : रु. २४ कोटीचे वर

१० जिल्ह्यांमध्ये व मुंबई उपनगरांत मिळून

४३ शाखा

भारतातील सर्व प्रमुख शहरी कलेक्शनची व्यवस्था. सर्व तऱ्हेची बँकिंगची कामे केली जातात. सर्व प्रकारच्या ठेवी स्वीकारल्या जातात. शर्तीबद्ध

चौकशी करावी.

जी. एम. लाड

मॅनेजिंग डायरेक्टर.

अर्थ

बुधवार, ता. १२ ऑगस्ट, १९५९

संस्थापक :
प्रा. वामन गोविंद काळे

संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

रांची येथील ओतकामाचा कारखाना

बिहारमधील रांची येथे यंत्रे बनविण्यासाठी लागणारा ओतकामाचा प्रचंड कारखाना काढण्यांत येणार आहे. कारखान्यासंबंधीचा प्राथमिक अहवाल अजून हाती येण्यास पुष्कळ अवकाश असला तरी त्या दिशेने तयारी चालू झाली आहे. हा कारखाना उभारण्याच्या कामी चेकोस्लोव्हाकियाचे सहकार्य घेण्यांत येणार आहे. अहवालासंबंधी चर्चा करण्यासाठी चेक-तज्ज्ञांचे एक मंडळ भारतांत येणार आहे. त आपल्याबरोबर १ टन वजनाचे नकाशे, तक्ते व तांत्रिक अहवाल विमानानेच आणणार आहे. भारतामधील तज्ज्ञांबरोबर तपशीलवार चर्चा करण्यांत आल्यावर अहवाल तयार करण्यांत यावयाचा आहे. ओतकामाच्या ह्या प्रचंड कारखान्यासाठी २८ कोटी रुपये भांडवल लागणार आहे. कारखाना उभारण्यासाठी सुमारे ४०० इंजिनिरांना राबावे लागणार आहे. १९६२ च्या अखेरीस कारखान्याचा पहिला टप्पा पुरा होईल. मग कारखान्यांतून दरसाल २०,००० टन वजनाच्या यंत्रसामुग्रीला लागणारे साचे तयार होऊं लागतील. कारखान्याची उभारणी अशा रीतीने करण्यांत येणार आहे, की विस्ताराचे काम कारखान्याला स्वतःच पार पाडतां घावे. दरसाल ८०,००० ते ८५,००० टन वजनाची यंत्रसामुग्री कारखान्याच्या ओतकामापासून तयार होऊं शकेल, इतका त्याचा विस्तार शक्य होईल. मात्र इतका विस्तार होण्यास १९६६ साल उजाडे. चेकोस्लोव्हाकियाने आपल्या कारखान्यांत १५० इंजिनिरांना व तंत्रज्ञांना शिक्षण देण्याचे कबूल केले आहे. त्यांच्या शिक्षणाचा खर्च चेक सरकार करण्यास तयार आहे. त्यांचा अभ्यासक्रम दोन वर्षांचा राहिल. भारत सरकार त्यांच्या प्रवासाचा व इतर खर्च करणार आहे.

दिल्लीमधील जनता-होटेलची उपयुक्तता

दिल्ली ही भारताची राजधानी असल्यामुळे त्या शहराला कामाधामासाठी जाणाऱ्या व्यापाऱ्यांची, उद्योगपतींची व इतर लोकांची संख्या गेल्या कांहीं वर्षांत खूपच वाढली आहे. घराघरांचा प्रश्न देशातील इतर मोठ्या शहरांप्रमाणे दिल्लीतही तीव्र स्वरूपाचा आहे. त्यामुळे दिल्लीला जाणाऱ्या उद्योगी प्रवाशांची फार कुचंबणा होते. शहरांत नव्याने बांधण्यांत आलेले अशोक होटेल इतके महाग आहे की, त्याचा उपयोग परदेशीय प्रवाशांना व अगदी वरच्या वर्गातील हिंदी लोकांनाच परवडण्यासारखा आहे. मध्यम वर्गातील लोकांच्या ऐपतीला झेपेल असे होटेल दिल्लीत आज नाही. ही उणीव आतां भरून काढण्यांत येणार आहे. नवी दिल्ली व जुनी दिल्ली ह्यांच्या दरम्यान एखाद्या सोईस्कर मध्यवर्ती ठिकाणी मध्यवर्ती सरकार जनता होटेल काढणार आहे. ह्या होटेलमध्ये सर्व प्रकारच्या आधुनिक सोयी ठेवण्यांत येणार असल्या तरी त्यामधील रहाण्याचे व जेवणाचे दर वाजवी ठेवण्यांत येणार आहेत. होटेलमध्ये ४०० सोल्या बांधण्यांत येणार आहेत. ह्या त्यांचे रहाण्याचे दर दररोज दोन

रुपयांपासून सहा रुपयांपर्यंत असतील. होटेललाच जोडून एक चांगल्या प्रतीचे भोजनगृह चालू करण्यांत येईल. कांहीं सोल्या दोन माणसांना राहण्यासारख्या व कांहीं एकाच माणसाला राहण्यासारख्या असतील. कांहीं सोल्यांना वेगळे स्नानगृहहि असेल. होटेलमधील फर्निचर सामान्य प्रतीचे असेल. मोठमोठे गालिचे, सतरंज्या, इत्यादि हौशीच्या व शोभेच्या जिनसा त्यांत असणार नाहीत. ह्या वस्तूंमुळे खर्च निष्कारण वाढतो. अगदी किमान सोयीसाठी वाजवी दर देणाऱ्या सर्व लोकांना ह्या होटेलचा चांगलाच उपयोग होईल.

डायरेक्टरांना काढून टाकण्याचा रिझर्व्ह बँकेस अधिकार ?

बँकिंग कंपनीज (अमेंडमेंट) बिलावरील जॉइंट कमिटीने आपला अहवाल लोकसभेला सादर केला आहे. एखाद्या बँकेच्या चेअरमनने, डायरेक्टराने किंवा प्रमुख अधिकाऱ्याने कोणत्याही कायद्याचा भंग केला असल्याचे द्रायब्यूनला किंवा योग्य त्या अधिकाऱ्यांना भादकून आले आणि अशा व्यक्तीचा बँकेशी संबंध असणे अनिष्ट असल्याबद्दल रिझर्व्ह बँकेची खात्री झाली, तर रिझर्व्ह बँकेला त्या चेअरमनला, डायरेक्टराला वा प्रमुख अधिकाऱ्याला स्थानभ्रष्ट करण्याचा अधिकार असावा, असे जॉइंट कमिटीने सुचविले आहे. शेअर्स, डिबेंचर्स व बाँड्स ह्यामधील बँकेच्या गुंतवणुकीतील घसान्याची ऑडिटरच्या मताप्रमाणे पुरेशी तरतूद केलेली असेल तर हा घसारा प्रत्यक्ष लिहून न टाकतांही बँकेला डिबिडंड जाहीर करण्याची परवानगी असावी, असेही जॉइंट कमिटीने सुचविले आहे.

डिबिडंडसाठी बँकांत स्वतंत्र खाते

कंपनी कायद्यांत दुसऱ्या करणाऱ्या बिलांत अशी एक तरतूद आहे, की प्रत्येक कंपनीने डिबिडंड जाहीर केल्यावर १५ दिवसांच्या आंत डिबिडंडची पूर्ण रक्कम शेड्यूल्ड बँकेत स्वतंत्र खात्यांत ठेवली पाहिजे. फेडरेशन ऑफ इंडियन चॅम्बर्स ऑफ कॉमर्स अँड इंडस्ट्रीने सरकारकडे ह्याबद्दल आपली तक्रार नोंदविली आहे. डिबिडंडची रक्कम अशी ठेवल्याने ती गोठल्यासारखीच होईल; इकडे कंपनीने ओव्हरड्राफ्टवर किंवा कर्जावर व्याज यावयाचे आणि डिबिडंडची रक्कम बिनव्याजी किंवा अत्यल्प व्याजाने ठेवावयाची, हे नुकसानकारक आहे. कंपनीने दिलेल्या डिबिडंडच्या बॉरंटची रक्कम भागीदारास बँकेने दिली नाही, तर कंपनीवर जरूर इलाज करावा; पण डिबिडंडसाठी स्वतंत्र रक्कम बाजूला काढायला ठावणे कंपन्यांना सोईचे होणार नाही, असे फेडरेशनचे म्हणणे आहे.

कंपनी कायद्याखालील दाव्यांसाठी सरकारी प्रासिक्युटर्स

मुंबई, कलकत्ता, मद्रास व कानपूर येथे चार सरकारी प्रासिक्युटर्सच्या जागा कंपनी कायद्याखालील दावे चालविण्यासाठी भारत सरकारने निर्माण केल्या आहेत.

पश्चिम जर्मनीवर आर्थिक आरिष्टाची छाया

दुसऱ्या महायुद्धानंतर जर्मनीची औद्योगिक घटी पार विस्कटून गेली होती. पण दीर्घयोग्याच्या जोरावर तेथील लोकांनी व सरकारने पुन्हा औद्योगिक भरभराट सावली. पश्चिम जर्मनीतील आर्थिक परिस्थिति युद्धोत्तर काळांत संथपणे सुधारतच गेली. आतां मात्र पश्चिम जर्मनीच्या उद्योगधंद्यांवर औद्योगिक अरिष्टाची छाया पडल्यासारखे दिसत आहे. बाजारपेठेतील बदललेल्या परिस्थितीला जर्मन उद्योगधंद्यांना तोंड द्यावे लागत आहे. त्यांतल्या त्यांत कापड, पोलाद आणि कोळसा ह्या धंद्यांच्या अढचर्णा तीव्र स्वरूपाच्या आहेत. कापडाचे बाजारभाव इतके पसरले आहेत की त्याची विक्री उत्पादनाच्या सर्चाच्याहि साठ्यापातळीवर नाइलाजाने होत आहे. जर्मन कापडाला फ्रेंच बनावटीच्या कापडाशी स्पर्धा करावी लागत आहे आणि ह्या स्पर्धेत जर्मन कापडाची पिछेहाट होत आहे. सर्वांत अधिक फटका कोळशाच्या साणींना बसला आहे. कोळशाच्या साणींत फक्त ५ दिवसांचा कामाचा आठवडा चालू करण्यांत आला आहे. तरीसुद्धा कोळशाचे उत्पादन मागणीपेक्षा अधिकच होत आहे. एका जर्मन कंपनीने आपल्या मालकीची एक साण बंद करण्याचे ठरविले असून ८०० कामगारांना कमी केले आहे. साण-कामगारांच्या पुढाऱ्यांनी केलेल्या अंदाजाप्रमाणे जर्मनीत आज ३ महिन्यांचे कोळशाचे उत्पादन शिथिल आहे. कोळशाच्या साणींतील संकटाची पावले १८ महिन्यांपूर्वीच पडू लागली होती. औद्योगिक शक्तीसाठी कोळसा न वापरता त्याच्या ऐवजी तेलाचे जळण वापरण्याची पद्धत वाढत आहे. त्यामुळे कोळशाची मागणी कमी होत आहे. गेल्या वर्षी २०,००० कोळसा कामगार कामावरून कमी करण्यांत आले. तेव्हापासून कामगार कमी करण्याचे सत्र कमी-अधिक प्रमाणांत चालू आहेच. आतां आणखी २०,००० कामगार कमी करण्यांत आले आहेत.

सेकंड व्हिक्टरी लोनची परतफेड

तीन टक्के दराच्या सेकंड व्हिक्टरी लोनमधील (१९५९-६०) उरलेले कर्ज परत देण्याची तारीख १५ ऑगस्ट १९५९ असून या रकमेवर या तारखेनंतर व्याज मिळणार नाही. तथापि १५ ऑगस्ट १९५९ हा एक सार्वजनिक सुट्टीचा दिवस असल्याने या कर्जरोख्याची रक्कम १४ ऑगस्ट १९५९ ला देण्यांत येईल. ठरलेल्या दिवशी कर्जाची रक्कम देण्यास सोयीचे व्हावे म्हणून असे रोखे जवळ असणाऱ्यांनी ते पब्लिक डेट ऑफिस, ट्रेझरी अगर स्टेट बँक ऑफ इंडिया, स्टेट बँक ऑफ हैदराबाद, बँक ऑफ म्हासूर लि. यांच्या ज्या शाखांत व्याज मिळण्यासाठी नोंदणी केली होती तेथे ६ ऑगस्ट रोजी वा त्यानंतर सादर करावेत. ही रक्कम मिळण्याच्या पद्धतीचा संपूर्ण तपशील यापैकी कोठल्याहि कचेरीत अर्ज केल्यानंतर मिळू शकेल.

आंब्यांचा पुरवठा आणि वापर

भारतांत प्रतिवर्षी १७७-९ दशलक्ष मण फलमी व इतर निरनिराळ्या जातीचे अंबे तयार होतात. एकूण पुरवठ्यापैकी १७७ दशलक्ष मण अंबे वांया जातात, १-१ दशलक्ष मण अंबे निर्यात होतात आणि १५९ दशलक्ष मण आंब्यांचा देशांतच या ना त्या स्वरूपांत साण्यांत उपयोग केला जातो व या १५९ दशलक्ष मणांपैकी ३६-१ दशलक्ष मण केऱ्यांचा लोणची, चटण्या, मोरवे इत्यादीकरिता वापर होतो.

एक आम्बे अर्घ्या आण्याची पिढी नाणी १ जानेवारी-पासून चलनांतून काढून घेतली जाणार

निकेल आणि ब्रास पासून बनविलेली पिढ्या रंगाची एक आम्बे अर्घ्या आण्याची नाणी ता. १ जानेवारी, १९६० पासून चलनांतून काढून घेण्याचे सरकारने ठरविले असून त्या तारखेपासून ही नाणी कायदेशीर चलन म्हणून समजण्यांत येणार नाहीत. तथापि ३० जून १९६० पर्यंत ही नाणी पुढील ठिकाणी सरकारी देणे देण्याच्या बाबतीत किंवा बदली करून घेण्यासाठीही स्वीकारण्यांत येतील. रिझर्व्ह बँक ऑफ इंडियाच्या सर्व कचेऱ्या, सरकारी देण्याघेण्याचा व्यवहार करणाऱ्या रिझर्व्ह बँकेच्या सर्व एजन्सी बँका, आणि सर्व सरकारी ट्रेझऱ्या व सब-ट्रेझऱ्या. याच काळावधीत, म्हणजे ३० जून १९६० पर्यंत ही नाणी सर्व रेल्वे कचेऱ्यांतून आणि पोस्ट कचेऱ्यांतून फक्त देणे देण्याच्या बाबतीत स्वीकारण्यांत येतील.

त्याचप्रमाणे यापुढे हक्क निघेपर्यंत ही नाणी, ३० जून १९६० नंतरहि रिझर्व्ह बँकेच्या मुंबई, कलकत्ता, मद्रास, कानपूर, नवी दिल्ली, बंगलोर आणि नागपूर येथील इश्यु डिपार्टमेंटच्या कचेऱ्यांतून स्वीकारण्यांत येतील.

अशा रीतीने या बाबतीत कोणत्याहि प्रकारे घाबरून जाण्याची जरूरी नसून लोकांनी आपल्या जवळच्या निकेल-ब्रासच्या बनावटीच्या ह्या पिढ्या नाण्यांची शक्यतो लौकर, मात्र उशिरांत उशीरा १९५९ चे कॅलेंडर वर्ष संपण्यापूर्वी, विल्हेवाट लावावी. त्यानंतरहि ही नाणी बदलून घेण्याची सोय आहे. मात्र ती काही ठराविक कचेऱ्यांत आणि वर सांगितलेल्या पद्धतीनेच होऊ शकेल. फरड्या रंगाच्या कॉपर निकेलच्या बनावटीची एक व अर्घ्या आण्याची नाणी चालू राहतील.

स्वयंचलित माग

आतांपर्यंत ८४ गिरण्यांना मिळून ६,६२५ स्वयंचलित माग ठेवण्यास मंजूरी देण्यांत आल्याचे मध्यवर्ती व्यापार व उद्योग सात्याचे मंत्री, श्री. लालबहादूर शास्त्री यांनी सांगितले. कापड निर्यातीसाठी ३,००० स्वयंचलित माग बसविण्याच्या योजनेखाली द्यावयाच्या मागासंबंधी यथावकाशांत विचार करण्यांत येईल असेहि ते पुढे म्हणाले. कोणत्या प्रकारच्या स्वयंचलित मागांची आयात करावी हे अद्याप ठरविले नसल्याचे श्री. शास्त्री यांनी सांगितले. भारतांत स्वयंचलित मागांचे उत्पादन करण्याचीहि योजना पुढे आली असल्याचे त्यांनी सांगितले.

केरळ सरकार कर्ज उभारणार

बारा इतर राज्यांनी नवी कर्जे उभारण्याची ठरविली, तेव्हा त्यांच्यांत केरळचे कम्युनिस्ट सरकार सामील झाले नाही. केरळ बँकर्स असोसिएशन, त्रावणकोर-कोचीन बँकर्स असोसिएशन आणि इतर प्रमुख गिऱ्हाइके ह्यांनी कम्युनिस्ट केरळ सरकारला कर्ज उभारणीस मदत न करण्याचे ठरविले होते, त्याचा तो परिणाम होता. केरळमधील नवी राजवट लवकरच चार कोटी रुपयांच्या कर्जासाठी बाजारांत येईल, अशी अपेक्षा होती. बँकर्स व उद्योगपती ह्यांचेही नव्या सरकारची अनौपचारिक बोलणी सुरुही झाली आणि अखेर केरळ सरकारने चार कोटी रुपयांचे कर्ज जाहीर केले आहे.

जागा भरण्याचें तंत्र

उमेदवारांच्या निवडीच्या योजनेचे आठ टप्पे

लेखक :—श्री. श्री. वा. काळे,

जाहिरात देऊन अर्ज मागविणें, अर्जदारांच्या मुलाखती घेणें, अर्जदारांची निवड करणें, नव्या नोकरांना कामाचें शिक्षण देणें, ह्या सर्व स्वर्चाच्याच बाबी आहेत. नेमणूक करतांना निवड चुकीची झाली की सर्व स्वर्च वाया जातो. कामाला अयोग्य असा माणूस कामावर ठेवल्यानें होणारा स्वर्च जरी दिसून आला नाही तरी तो मोठा असतो. ठेवण्याइतपत लायक नाही आणि काढण्याइतपत नालायक नाही अशांच्या पगारावर झालेला स्वर्च वायाच जातो. यावरून अर्जदारांतून योग्य निवड करण्याचें महत्त्व सहज ध्यानांत घेण्यासारखें आहे.

हें टाळण्याकरितां अर्जदार काय करू शकेल आणि तो प्रत्यक्ष काय करील ह्या दोन गोष्टींवर प्रामुख्यानें विचार करावयाला हवा. तो काय करू शकेल हें अजमावणें अवघड नसतें. बुद्धिमत्ता, शिक्षण, वय, आरोग्य, ह्यांवरून तें समजू शकतें. परंतु तेवढ्याच निकषांवरून निवडलेला अर्जदार देखील अपात्र ठरण्याचा संभव राहतो. कारण, तो प्रत्यक्ष काय करील ह्या प्रश्नाचें उत्तर मिळालेलें नसतें. ह्या प्रश्नाचें उत्तर मिळविण्याची एक तंत्रवजा योजना अमेरिकेंतील मॅकमरे कंपनीचे (मॅनेजमेंट कन्सल्टंट्स) प्रमुख डॉ. मॅकमरे ह्यांनी तयार केली आहे. नोकरवर्गाची निवड कशी करावी याचा त्यांनी विशेष अभ्यास केलेला आहे. लंडन येथें त्यांनी ह्यासंबंधी भरविलेल्या बैठकींना ग्रेटब्रिटनमधील प्रमुख औद्योगिक कंपन्यांचे प्रतिनिधी उपस्थित होते. ह्यावरून डॉ. मॅकमरे ह्यांच्या अनुभवासिद्ध तंत्राला मिळालेली मान्यता सहज पटण्यासारखी आहे. त्यांच्या कंपनीनें तयार केलेल्या योजनावजा तंत्राचे पुढीलप्रमाणें आठ टप्पे आहेत—

१. अर्ज मागविणें	५. टेलिफोनवरून खात्री
२. प्राथमिक चाळणी	६. तपशीलवार मुलाखत
३. अर्जांची छाननी	७. मूल्यमापन
४. समक्ष चांचणी	८. अखेरचा निर्णय.

अर्जदारांच्या निवडींतील आठ टप्पे

१. अर्ज मागविणें—काम जितकें जास्त महत्त्वाचें तितकें निवडीचें क्षेत्र व्यापक ठेवावयाला पाहिजे. जें काम कोणीहि करू शकेल अशा कामासाठी निवड करतांना दहा अर्जदार पुरे होतील; पण महत्त्वाच्या जागेसाठी २०० अर्जदारांतूनहि लायक मनुष्य मिळेलच असें नाही.

२. प्राथमिक चाळणी—जे अर्जदार अगदीं उषडच लायक नाहीत (ज्यांचे वय अथवा शिक्षण गरजेनुसार नाही किंवा ज्यांची शरीरप्रकृतीच मुळांत कामाचा भार झेपण्यासारखी नाही) अशांना मुलाखतीस बोलावण्याचें कारण नाही. त्यामुळें चांगल्या दर्जाच्या उमेदवारांतून निवड करण्यास अधिक वाव मिळतो.

३. अर्जांची छाननी—मुलाखतीच्या आधीच अर्जदारां-विषयीचा सर्व तपशील दस्तरीं असावयाला पाहिजे. अर्जांचे भरून पाठविण्याचे फॉर्सच मुळीं त्या दृष्टीनें तयार केलेले असावेत.

पूर्वीच्या नोकरीची जागा, त्यांनीं शिक्षण घेतलेलें कॉलेज, इत्यादि ठिकाणांहूनहि अर्जदारांविषयीची माहिती मागवावी.

४. समक्ष चांचणी—अर्जदारांची शिक्षण्याची तत्परता आणि नित्याचे प्रश्न हाताळण्याची कुवत ह्यांची पारख करण्यासाठी चांचणी घेण्याचा हा टप्पा होय. ह्या चांचणीचा निष्कर्ष काढण्यासाठी तज्ज्ञांची आवश्यकता असते. इतर निकषांबरोबर चांचणीचा निष्कर्षहि ताडून पाहिला पाहिजे.

५. टेलिफोनवरून खात्री—पूर्वीच्या मालकांशीं पत्र-व्यवहार करण्यापेक्षा त्यांच्याशीं टेलिफोनवरून बोणणें अधिक विश्वासाह ठरतें. बोलणाराची पद्धति आणि आवाज ह्यांवरून जें कळेल तें पत्रव्यवहारावरून लक्षांतहि येणार नाही. “तुम्ही ह्या माणसाला पुनः कामावर घ्याल का ?” बोलण्याच्या ओघांतील हा अखेरचा प्रश्न तर फारच उद्बोधक ठरतो.

६. तपशीलवार मुलाखत—योजना आखून तिच्यानुसार मुलाखत घेतली गेली पाहिजे. शिवाय प्रत्यक्ष मुलाखतींत सर्व मुद्यांचा परामर्श घेतला जावा. मुलाखत घेणारानें पूर्वग्रह वर्ज्य करावा; लहानसहान गोष्टीहि बारकाईनें व काळजीपूर्वक पाहाव्यात.

७. मूल्यमापन—अर्जदाराचा मूळ दर्जा, त्याला गतिमान करणाऱ्या गोष्टी आणि त्याची मानसिक परिपक्वता ह्यांबद्दल निश्चित मत बगविण्याची हीच वेळ होय. सहसा मूळ दर्जा फारसा सुधारू शकत नाही. मुलाखतींत जे गुणदोष दिसून आले ते पुढेहि कायम राहण्याचाच अधिक संभव असतो. त्यांत फारसा फरक पडू शकत नाही.

८. अखेरचा निर्णय—अर्जदाराला त्याच्या घरीं जाऊन भेटणें, त्याच्या पत्नीची व कुटुंबियांची गाठ घेणें, घरांतील इतरांचीहि चौकशी करणें ह्यामुळें त्याच्या घराची स्थिति, बाकीचे लोक त्याला मदत करतील किंवा नाही, इत्यादि गोष्टी समजू शकतात. अर्जदाराच्या हातून काम किती चांगल्या तऱ्हेनें होऊं शकेल ह्याची कल्पना येण्यास ह्या सर्व गोष्टींची मदत होते.

अर्जदार काय करू शकेल, प्रत्यक्ष काय करील, कामाशीं कितपत समरस होईल, त्याची प्रगति कशाप्रकारें होऊं शकेल इ. सर्व आवश्यक बाबींची पूर्ण कल्पना वरील आठ टप्प्यांत येईल. कामाला न जुळणारा माणूस नेमला गेल्यामुळें होणारें नुकसान यामुळें टाळतां येतें.

कचेरींतील व कारखान्यांतील जागा भरतांना या तंत्राचा उपयोग केला गेला तर त्यांतल्यात्यांत योग्य मनुष्याची निवड केली जाईल. कोणत्या कामासाठी माणूस नेमावयाचा आहे, त्या कामाचें स्वरूप आणि कोणाच्या हाताखाली वा समवेत त्याला काम करावें लागेल ह्यांचाहि विचार करणें सयुक्तिक असतें. परिणामतः विसंगतीस वाव उरणार नाही, माणसाची लायकी वाया जाणार नाही आणि कामाला अनुरूप असाच माणूस नेमला जाईल. कार्यक्षमतेची ही कसोटी लावली म्हणजे वशिळेबाजी आणि तिचे दुष्परिणाम आपोआपच टळतील. वशिल्यामुळें अर्जदार फार तर एक दोन टप्पे जाईल; पण पुढें मात्र लायकी-खेरीज त्याला दुसरा आधार उपयोगी पडणार नाही.

—‘उद्यम,’ ऑगस्ट १९५९

दातांच्या स्वच्छतेसाठी

★ माकडछाप म्हणजेच काळी टूथ पावडर ★

मुरारजीचा परदेशी दौरा

तिसऱ्या पंचवार्षिक योजनेसाठी परदेशांची मदत वेळीच मिळवून ठेवण्यासाठी अर्थमंत्री श्री. मुरारजी देसाई ८ सप्टेंबर रोजी दिव्हीहून परदेशी रवाना होतील. प. जर्मनी, स्वित्झरलंड, फ्रान्स, ब्रिटन, अमेरिका आणि जपान, हीं चरें पुजण्यासाठी ते झोळी घेऊन जात आहेत. भारताचे कमिश्नर जनरल फॉर इकॉनॉमिक अफेअर्स, श्री. बी. के. नेहरू, हे वॉशिंग्टन येथून दिव्हीहून आले आहेत, ते श्री. देसाई ह्यांना मदत कोणाकडून, किती व कशी मिळू शकेल ह्याची कल्पना करून देतील. रशियाने भारताला १८० कोटी रुपयांचे कर्ज देऊं केले आहे, त्याचा तपशील ठरविण्यासाठी श्री. बी. के. नेहरू हे मॉस्कोला १७ ऑगस्ट रोजी जाणार आहेत.

बँका व नोकर ह्यांना मजूरमंत्र्यांचा सल्ला

बँक अवाढेची मुदत ३१ मार्च, १९५९ रोजी संपली आणि अवाढे रद्द व्हावे अशी बँक नोकरांनी नोटिस दिली. त्यानंतर आता बँकिंगच्या व्यवसायातील तंटे कसे सोडविण्यांत यावेत, ह्याविषयी बँकांचे प्रतिनिधी, नोकरांचे प्रतिनिधी व सरकारचे प्रतिनिधी ह्यांच्यात दिव्ही यथे मध्यवर्ती मजूरमंत्रि, श्री. नंदा, ह्यांच्या अध्यक्षतेसाली दि. ८ रोजी चर्चा झाली. बँकांचे प्रतिनिधी व नोकर ह्यांनी एकमेकांशी चर्चा करून तंटे मिटवावे, असे श्री. नंदा ह्यांनी सुचविले. हे शक्य नसल्यास, मध्यस्थांचा अवलंब करावा; त्यांतहि यश आले नाही तर लवादाकडे निर्णयासाठी प्रकरण सोंपवावे, असेहि ते म्हणाले. ह्या सूचना नोकरांच्या प्रतिनिधींनी मान्य केल्या; बँकांनी मत देण्यास एक पंधरवड्याची मुदत मागून घेतली. बँकांचे प्रतिनिधित्व इंडियन बँक्स असोसिएशन व एक्सचेंज बँक्स असोसिएशन ह्यांच्या प्रतिनिधींनी केले; ऑल-इंडिया बँक एम्प्लॉईज असोसिएशन व ऑल-इंडिया बँक एम्प्लॉईज फेडरेशन ह्यांच्या प्रतिनिधींनी नोकरांचे प्रविनिधित्व केले.

रिझर्व्ह बँकेचे डे. गव्हर्नर, श्री. रामनाथ ह्यांची निवृत्ति रिझर्व्ह बँकेचे डेप्युटी गव्हर्नर, श्री. रामनाथ, ह्यांना सेवानिवृत्तीच्या वेळी मानपत्र अर्पण करण्यांत आले. त्यांत श्री. रामनाथ ह्यांच्या कार्याचा गौरवपर उल्लेख करण्यांत आला. १९५१ पासून ते रिझर्व्ह बँकेचे डेप्युटी गव्हर्नर होते आणि बँकिंग कंपन्यांच्या कायद्याच्या अंमलबजावणीचे काम त्यांच्याकडे होते. भारतातील सर्व बँकांची देखरेख व तपासणी, हेहि त्यांचेच काम होते. समारंभाच्या अध्यक्षस्थानी रिझर्व्ह बँकेचे गव्हर्नर, श्री. एच. व्ही. आर. अयंगर हे होते.

१९६१ मधील शिरगणतीची चांचणी

१९६१ मध्ये व्हावयाच्या शिरगणतीची चांचणी मुंबई राज्यांत वेण्यासाठी मुंबई, पुणे, नामपूर, राजकोट, नांदेड व आनंद हीं शहरे आणि पनवेल, मिरज, जुनागड, अकोल, औरंगाबाद ह्या गांवांजवळील कांहीं सेढी, ह्यांची निवड करण्यांत आली आहे. चार ठिकाणी चांचणीच्या शिरगणतीचे काम पुरे झाले, कांहीं ठिकाणी चालू आहे. १९६१ मधील शिरगणतीसाठी १,००,००० लोकांच्या मदतीची गरज लागेल. प्राथमिक शिक्षक व सरकारी नोकर ह्यांची त्यासाठी योजना केली जाईल.

मुंबई सरकारच्या नोकरांतील स्त्रिया

मुंबई राज्य सरकारच्या नोकरांत २८० गॅझेटेड व १५,२५० नॉन-गॅझेटेड स्त्रिया आहेत. त्यांचे एकूण सरकारी नोकरांशी प्रमाण अनुक्रमे ३% आणि ११% पडते.

माधवाग्रम लि. भोजनाची व राहण्याची उत्कृष्ट सोय.
विवाहकार्यांचा संपूर्ण व्यवस्था. गिरगांव, मुंबई ४

अन्नाचे रहस्य

बेडेकर मसाले,
लोणचीं, पापड
ह्या वस्तूंनी आपल्या
जेवणांत गोडी वाढते
व समाधान वाटते.

★ व्ही. पी. बेडेकर आणि सन्स लि. ★

दुकाने—सुगमाट, ठाकुरद्वार, दादर, कोट, परळ

— द. ना. हेजीब, ३० शुक्रवार पेठ, पुणे —

कण आणि क्षण

(सुखी जीवनाच्या पाऊलवाटा)

लेखक: - श्री. वा. काळे, संपादक, "अर्थ"

मराठी दुसरी आवृत्ति]

[किं. १ रु. ८ आ.

भारत स्वतः को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

१९५९ | भारत स्वतः बँक गृह, गिरगांव मुंबई ४. | १९५९

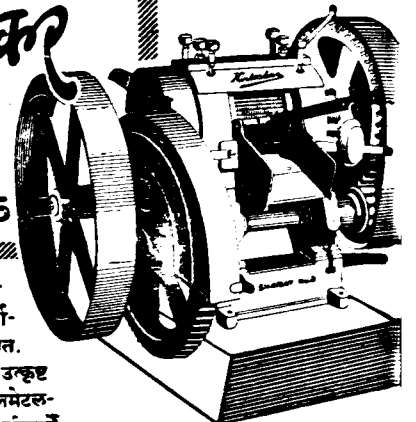
भारतातील सर्व केंद्रांतून व्यापारी
लोकांच्या इच्छा व रेल्वे रिमिटा यांची
वसुली माफक दराने केली जाते.

विशेष करिबी दुसरे सर्वोत्तम विच सेवकादी सावेत मिटेत.

शारदा - फोर्ट दादर - माहिम - वरली - पुणे - घेलगांव
महिला शारदा - भारत स्वतः बँक गृह, गिरगांव मुंबई ४

किलोस्कर
स्थापना १८८८

पावरवर चालणारा
उंसाचा चरक

कमी वेळेत जातीत जास्त उसाचे
गाळण करण्यासाठी नेतकरी किलो-
स्कर चरकाचीच निवड करतात.
रोल्स. गिअरले इत्यादी सर्व भाग उत्कृष्ट
पोलाद, ओतीव लोखंड व गनमेटल-
पासून तयार केलेले असून वर्षानुवर्षे
विनतकर करम देण्याच्या दृष्टीनेच त्यांची
रचना केलेली असते. बँकाकडून चालणारेहि
चरक तयार होतात.

किलोस्कर ब्रदर्स लि.
किलोस्करवाडी (द. सातारा)

स्टेट बँकेचे प्रस्थ वाढणार

स्टेट बँकेने स्टेट-असोसिएटेड बँका स्वतःकडे 'सबसिडि-अरीज' म्हणून घेण्याची तरतूद करणारे बिल सध्या लोक-सभेपुढे आहे आणि कालांतराने ते मंजूर होईलच. रुरल क्रेडिट सर्व्हिसमिटीने शिफारस केलेली होती, तिचीच आतां अंमल-बजावणी होत आहे. हे बिल मंजूर झाल्यावर स्टेट बँक ऑफ इंडियाचे महत्त्व आणखी वाढेल; बँकिंगच्या व्यवसायावरील त्या बँकेची पकड ज्यास्तच होईल. स्टेट-असोसिएटेड बँकांची जिद्दी स्टेट बँकेच्या नियंत्रणाखाली आली, म्हणजे स्टेट बँकेकडील ठेवी ६५० कोटी रुपयांचेवर जातील. शेड्यूल्ड बँकांच्या एकूण ठेवीच्या एकतृतीयांशाइतकी ही रक्कम होईल. स्टेट बँक स्टेट-असोसिएटेड बँका स्वतःकडे घेऊन त्यांची सबसिडिअरी बँका म्हणून पुनर्घटना करील. ह्या बँकांच्या भागदारांना पुनर्घटित बँकांच्या एकूण भाग भांडवलापैकी ४५% भांडवल विकत घेतां येईल. म्हणजे, त्या बँकांचे संपूर्ण राष्ट्रीयीकरण होणार नाही. स्टेट बँकेचे राष्ट्रीयीकरण झाले तेव्हा भागदारांची भरपाई ज्या पद्धतीने केली ती पद्धत येथे लागू पडणार नाही; कारण, कांहीं बँकांची सुरवात होऊन फार वर्षे लोटलेली नाहीत आणि त्यांच्या डिव्हिडेंडचा किंवा त्यांच्या भागांच्या बाजारभावाचा विचार करणे इष्ट ठरणार नाही. ज्या बँकांच्या भाग भांडवलाची मालकी कुठल्यातरी राज्य सरकारचीच आहे, अशा बँकांच्या भागांची किंमत ठरविणेहि सोपे होणार नाही. म्हणून भागदारांना त्यांच्या भागांच्या सऱ्या किंमती-इतकी भरपाई करावी, असे ठरले आहे. बँकेच्या देण्यापेक्षा जिद्दी किती ज्यास्त आहे, त्यावर ती किंमत अवलंबून राहिल. कांहीं बँकांच्या भागदारांना ही पद्धत फायदेशीरच ठरेल. कारण त्यांच्या भागांच्या बाजारभावापेक्षा त्यांना ज्यास्त भरपाई मिळण्याच्या संभव आहे. भागदारांना अशा रीतीने तक्रारीस जागा नाही. त्याचप्रमाणे, त्यांना त्यांच्या पुनर्घटित बँकेचे नवे भाग विकत घेण्यास सवलत आहेच. नव्या संस्थांच्या एकूण वसूल भांडवलाच्या ४५% पेक्षा ज्यास्त भांडवल राजगी भागदारांना मिळणार नाही, एवढेच. बँक ऑफ बिकानेर, बँक ऑफ इंदूर, बँक ऑफ जयपूर, बँक ऑफ म्हैसूर व त्रावणकोर बँक ह्यांनी आपली संमति दिलेली आहे. बँक ऑफ पतियाळा, स्टेट बँक ऑफ सौराष्ट्र आणि स्टेट बँक ऑफ हैद्राबाद ह्यांच्या पुनर्घटनेस संबंधित सरकारांची आणि रिझर्व्ह बँकेची संमति आहे. ह्या तीन बँकांचे संबंधी भरपाईची रक्कम स्टेट बँक रिझर्व्ह बँकेच्या सल्ल्याने निश्चित करील. ह्या आठ बँकांत काम करणाऱ्या नोकरांना स्टेट बँकेच्या नोकरांइतकेच पगार व सवलती असाव्यात, असे जोईंट सिलेक्ट कमिटीच्या अल्पसंख्य सभासदांनी सुचविले आहे; कमिटीमधील बहुमत तसे नाही.

ब्रह्मदेशातील रस्तेबांधणीसाठी अमेरिकेची मदत

ब्रह्मदेशाच्या सरकारने अमेरिकेची आर्थिक मदत घेऊन रंगून ते मंडाले हा राजरस्ता पुन्हा बांधण्याचे ठरविले आहे. ह्या व इतर कांहीं मोठ्या कामासाठी अमेरिकेचे सरकार ब्रह्मदेशाला २७ कोटी डॉलर्स मदतीदाखल देणार आहे. इतर बाबोत रंगूनच्या विद्यापीठाला देण्यांत येणाऱ्या मदतीचा समावेश आहे. ह्या सर्व कामासाठी मिळून सुमारे ६ ते ७ कोटी डॉलर्स संच लागेल असा अंदाज आहे. जादा लागणाऱ्या रकमेपैकी सुमारे १.५ कोटी डॉलर्सची रक्कम अमेरिकेने ब्रह्मदेशाला दिलेल्या शैतीच्या मालाच्या विक्रीतून उभारण्यांत येणार आहे. १९५२ साली ब्रह्मदेशास अमेरिकेने देऊ केलेली २ कोटी डॉलर्सची मदत नाकारली

होती. त्याचे कारण राजकीय स्वरूपाचे होते. दुसरे महायुद्ध संपल्यावर सुमारे १०,००० चिनी लष्कर ब्रह्मदेशाच्या ईशान्य कोपऱ्यांत आलेले होते व त्याने त्या भागांत पुंडावा मांडला होता. पुढे १९४९ साली चीनची मुख्य भूमि चिनी कम्युनिस्टांच्या ताब्यांत गेली व अमेरिकेने फॉर्मोसांत पळून गेलेल्या चँग-कै-शेक ह्यांच्या सरकारला पाठिंबा दिला. ब्रह्मदेशांत आलेले चिनी सैन्य फॉर्मोसा सरकारचे होते. ते काढून घेण्याच्या कामांत साहाय्य देण्यांत अमेरिकेने पुरेसे सहकार्य दिले नाही, अशी ब्रह्मदेशाच्या सरकारची तक्रार होती. आतां ह्या बंडखोर लष्कराचा निःपात झालेला आहे. व अमेरिकेची मदत घेण्याचा मार्ग खुला झाला आहे. १९५२ नंतर ब्रह्मदेशाने अमेरिकेची मदत ही पहिल्यानेच स्वीकारलेली आहे. आतापर्यंत ब्रह्मदेशाने अमेरिकेकडून सुमारे १५.५ कोटी डॉलर्सची मदत घेतलेली आहे. रंगून ते मंडाले हा रस्ता नव्याने बांधण्यासाठी प्रथम पहाणी करावी लागेल. अमेरिकन लष्करांतील मुलकी अधिकारी ह्या कामासाठी ब्रह्मदेशांत येऊन दाखल झाले आहेत.

लहान उद्योगधंद्यांना कर्जपुरवठा

“राष्ट्राच्या सध्यांच्या अर्थव्यवस्थेत छोट्या उद्योगधंद्यांना महत्त्वाचे स्थान आहे. देशांत रोजगारीचे विकेंद्रीकरण करण्यास भरपूर वाव आहे. अर्थव्यवस्थेच्या समतोल विकासासाठी उद्योगांचे विकेंद्रीकरण करावे हे सर्वानाच मान्य आहे. औद्योगिक वसाहती स्थापण्याच्या सरकारी धोरणास फारसे यश आलेले नाही असे दिसते. तेव्हा या वसाहतीकडे उद्योगधंदे कां आकृष्ट होत नाहीत किंवा त्यांच्या मार्गांत काय अडचणी आहेत याचा विचार करणे आवश्यक आहे. माझा विश्वास आहे की, सरकारने वीज, पाणी, दळणवळण, बँका इ. सोयी उपलब्ध केल्यास औद्योगिक केंद्राच्या ठिकाणी उद्योग सुरू करणे चालकांना नेहमीच फायदेशीर वाटेल.

“लहान उद्योगधंद्यांना बँकांच्या आर्थिक साहाय्याच्याहि कांहीं अडचणी आहेत. अगदी सुरुवातीच्या काळांत लहान उद्योगधंदे-वाले बँकांकडून कर्ज आणि अन्य आर्थिक मदत घेतात. परंतु थोडीशी प्रगति केल्यावर विकासासाठी म्हणून ते स्टेट फिनान्स कॉर्पोरेशन अगर तत्सम मोठ्या संस्थांकडे जातात. अशा संस्था आर्थिक साहाय्य देतांना यापुढे आपले आर्थिक व्यवहार मान्यता दिलेल्या बँकांमार्फतच करावेत अशी अट घालतात व त्यामुळे उद्योगचालकांना पूर्वीच्या बँकांशी असलेले आपले संबंध तोडून टाकावे लागतात. रिझर्व्ह बँकेने घालून दिलेल्या मर्यादेतच बँका आपले व्यवहार करीत असतांनासुद्धा त्यांना असे पक्षपातीपणाने कां घागविले जाते, हेच कळत नाही.

“लहान धंद्यांच्याविषयी सर्वांगीण चर्चा झाली, त्यावेळीं हि त्यांना आर्थिक साहाय्य वेगवेगळ्या संस्थांनी द्यावे अशी शिफारस करण्यांत आली. तेव्हा लहान उद्योगधंद्यांना कर्जे देण्याच्या अटी थोड्याशा शिथिल करणे योग्य ठरेल असे मला वाटते. त्यायोगे केवळ उद्योगधंद्यांचाच विकास न होता बँकांच्या निकोप वाढीसहि मदतच होईल.”—महाराष्ट्र चेंबर ऑफ कॉमर्सच्या त्रैमासिक सभेत श्री. कृ. ह. टमढेरे ह्यांचे अध्यक्षीय भाषण.

अमेरिकेच्या बैलांचे खाटमांडू विमानतळावर स्वागत

नेपाळमधील जनावरांच्या अवलादीच्या सुधारणेसाठी अमेरिकेने दोन बैल आणि सहा मेंढ्या ह्यांची देणगी दिली आहे. ही जनावरे खाटमांडूला दि. २ रोजी विमानाने दाखल झाली. नेपाळ सरकारच्या अन्न-शेतकीखात्याचे सेक्रेटरी आणि शेतकी खात्याचे डायरेक्टर विमानतळावर स्वागतासाठी उपस्थित होते. वहातुकीसाठी १२,००० रु. संच आला.

टपाल व तार सात्याचा वार्षिक अहवाल

भारतातील टपाल कचेऱ्यांची संख्या ३१ मार्च १९५७ मधील ५८,८७१ वरून ३१ मार्च १९५८ रोजी ६१,८८६ वर गेली आहे. त्याचप्रमाणे, तार कचेऱ्यांची संख्याही या काळात १०,०५२ वरून १०,७२३ वर, टेलिफोन एक्सचेंजिसची संख्या ६,२०२ वरून ६,४७२ वर व टेलिफोनची संख्या ३,०९,००० वरून ३,३५,००० वर गेली असल्याचे टपाल व तार सात्याच्या १९५७-५८ च्या वार्षिक अहवालावरून दिसून येते.

टपालाने पाठविण्यात आलेल्या वस्तूंची संख्या १९५६-५७ मधील ३२६२ दशलक्षांवरून या वर्षात ३३५६ दशलक्षांवर गेली, तर टेलिफोन ट्रंककॉल्सची संख्या याच काळात २०८ दशलक्षांवरून २३.१ दशलक्षांवर गेली. या वर्षात पाठविण्यात आलेल्या तारांच्या संख्येत (या सात्याच्या तारा वगळून) मात्र या वर्षात १९५६-५७ मधील ३४.५ दशलक्षांवरून ३२.२ दशलक्षांपर्यंत घट झाली आहे.

उत्पन्न

पुनर्विलोकनाच्या या वर्षात सदर सात्याचे उत्पन्न १९५६-५७ मधील ५६.८ कोटी रु. वरून ६१.६ कोटी रु. वर गेले. सर्वांचा आंकडाही मागील वर्षातील सुमारे ५०.५२ कोटी रु. वरून या वर्षात ७.४० कोटी रु. नी वाढला आहे. सदर सात्याकडे या वर्षाअखेर ३.७१ कोटी रु. शिल्लक राहिली. १९५६-५७ व १९५५-५६ चे हेच आंकडे अनुक्रमे ६.३२ कोटी रु. व ३.४७ कोटी रु. असे होते.

या निव्वळ शिल्लकीपैकी ५० टक्के, म्हणजे १.८५ कोटी रु. सर्वसाधारण महसुलात देण्यात आले तर उरलेली रक्कम या सात्याच्या शिल्लकीत घातल्याने, ३१ मार्च १९५९ रोजी हा आंकडा २३९१.८२ लाख रु. वर गेला आहे.

टपाल सात्याविरुद्ध तक्रारी

टपालाने पाठविण्यात आलेल्या वस्तूंबाबत, पुनर्विलोकनाच्या या वर्षात जनतेकडून ४,९१,४७० तक्रारी आल्या. गतवर्षाचा हाच आंकडा ४,६८,१८४ होता.

छोट्या बचती

पुनर्विलोकनाच्या या वर्षात पोस्ट ऑफिस सेव्हिगज बँकेत १३,१५,०३४ नवीं सार्ती उघडण्यात आली तर ७,७९,६५८ सार्ती बंद करण्यात आली. या वर्षाअखेर ६९,२०,२३५ सार्ती चालू होती. गतवर्षाचा हाच आंकडा ६३,८४,९५९ असा होता. बँकेतील शिल्लकीचा आंकडा १९५६-५७ अखेरच्या ३२२ कोटी रु. वरून १९५७-५८ अखेर ३४० कोटी रु. वर गेला. प्रत्येक सातेदाराच्या नांवावरील रकमेचा सरासरी आंकडा मागील वर्षाच्या ५०४.४ रु. वरून या वर्षाअखेर ४९०.८ वर आला.

अहवालाच्या या वर्षात टपाल सात्याने एकूण १,९६,२६,१०० रु. मूल्याची ८,०९४ लाईफ अण्ड एन्डॉर्मेट विमापत्रे दिली. गतवर्षी २,२०,७३,७०० रु. ची १०,८६१ विमापत्रे देण्यात आली होती. ३१ मार्च १९५८ रोजी एकूण ३४,२२,१७,८८५ रु. ची १,४५,५३४ विमापत्रे चालू होती.

पोलिसांची राहण्याची सोय—मध्यवर्ती सरकारने गेल्या तीन वर्षात पोलिस दलातील लोकांची राहण्याची सोय करण्यासाठी ६। कोटी रुपयांची रक्कम राज्य सरकारांना कर्जाऊ म्हणून दिली आहे. १९५९-६० सालात ३ कोटी रुपये ह्या कामासाठी देण्यात येतील. राज्य सरकारांनी ही कर्जे पांच वर्षांनंतर २० सारख्या हप्त्यांनी फेडावण्याची आहेत.

अल्पबचत योजनेत मुंबईचा पुढाकार

जून, १९५९ अखेरच्या तिमाहीत अल्पबचत योजनेच्या द्वारे एकूण जेवढी रक्कम गुंतविली गेली, तिच्या ६२% रक्कम एकट्या मुंबई राज्यातून जमा झाली. सर्व भारतात मिळून ७,७८,७७,००० रु. मिळाले. त्यापैकी ४,८३,३०,००० रु. मुंबई राज्याने दिले. गेल्या वर्षाच्या तत्सम तिमाहीत मुंबई राज्याने ३,१७,३७,००० रु. जमविले होते.

१९५८-५९ मध्ये सर्व भारतात अल्पबचत योजना ७८ कोटी रु. देईल, असा अंदाज आहे; १९५७-५८ मधील वसुली ६९ कोटी रुपये होती. दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या पहिल्या तीन वर्षात अल्पबचत योजनेच्या द्वारे सरकारला २०६ कोटी रु. मिळाले. म्हणजे, वार्षिक सरासरी ६९ कोटी रु. पडली. दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या काळात दरसाल १०० कोटी रु. मिळावे, असे लक्ष ठेवण्यात आलेले आहे. अल्पबचत योजना लोकप्रिय करण्यासाठी १९५८-५९ मध्ये आणखी कांहीं सुधारणा करण्यात आल्या. चेकने रकमा काढण्याची सोय प्रथम मुंबईत सुरू करण्यात आली; ती आता आणखी कांहीं निवडक पोस्टांतून चालू करण्यात आली आहे. आठवड्यांतून दोनदा पैसे काढण्याची सवलत सगळ्या पोस्टांत सुरू केलेली आहे. चेकने ठेवी स्वीकारण्यासहि प्रारंभ झाला आहे. नॅशनल प्लॅन सेव्हिगज सर्टिफिकेटांतील गुंतवणुकीची कमाल मर्यादा वाढविण्यात आली आहे. क्युमुल्युलेटिव्ह टाइम डिपॉझिट योजना २ जानेवारी, १९५९ पासून अंमलात आली आहे.

अल्पबचतीच्या योजनेने जमलेल्या एकूण रकमेपैकी ४८ कोटी रुपये राज्यसरकारांना १९५८-५९ मध्ये देण्यात आले. १९५७-५८ मध्ये ४० कोटी रुपये देण्यात आले होते; १९५७-५८ मध्ये प्रत्येक राज्यातील अल्पबचतीची जमा रक्कम त्या त्या राज्याने उभारलेल्या कर्जाच्या रकमेत मिळवून त्यांतून मध्यवर्ती सरकारने व राज्य सरकारने १:२ ह्या प्रमाणात रकमा वाटून घेतल्या. राज्य सरकारांना प्रलोभन म्हणून, हे प्रमाण त्यांना आता अधिक फायदेशीर करण्यात आले आहे. त्यांनी उभारलेले सर्व कर्ज त्यांना मिळावे आणि त्यांनी जमविलेल्या अल्पबचतीपैकी दोन तृतीयांश रक्कम त्यांनी घ्यावी, अशी नवी योजना आहे.

आंध्र राज्यातील कंपन्यांच्या देणग्या

ज्या कंपन्यांत आंध्र राज्य सरकारचे शेअर्स आहेत, अशा कंपन्यांनी गेल्या तीन वर्षांत एकूण २,९३,३२६ रुपयांच्या देणग्या राजकीय पक्षांना व व्यक्तींना दिल्या, अशी माहिती राज्याचे मुख्यमंत्री श्री. संजीव रेड्डी ह्यांनी दिली आहे. स्थानिक प्रदेश काँग्रेस कमिटीला १,१४,५०० रुपयांची देणगी मिळाली. काँग्रेसच्या जवाहरलाल नेहरू व मुरारजी देसाई फंडांना ३९,००० रु. मिळाले. पश्चिम बंगाल काँग्रेस कमिटीला १,८०० रु. व सोशलिस्ट पक्षाला ५०० रु. मिळाले. १९५७ मध्ये "राष्ट्रीय हितासाठी" दिलेल्या २२,८१८ रुपयांच्या देणगीपैकी १५,००० रु. 'आंध्रजनता' ह्या तेलगु दैनिकास मिळाले. मॅनेजिंग एजंटच्या प्रतिनिधींनी एक लक्ष रुपयांची रक्कम स्वतःच्या नावे चेक काढून 'एका राजकीय पक्षाला देणगी देण्यासाठी' त्याचा विनियोग केला, परंतु ती रक्कम सस्पेंस सार्ती ठेवण्यात आली आहे. योग्य व्हाउचर्स आल्यावर हिशेबांत डुरुस्ती केली जाईल.

हे पत्र पुणे पॅठ शिवाजीनगर घ. नं. ९१५/१ आर्यभूषण छापखान्यांत केशव गणेश शारंगपाणी यांनी छापिले व श्रीपाद वानन काळे, बी. ए., यांनी 'दुर्गाधिवास' ८३३ शिवाजीनगर (पो. ऑ. डेकन जिमखाना) पुणे येथे प्रतित् केलं.